

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

6. De Raptu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80586)

pena incestui constituta. Si quis verò rem habuit cum femina in tertio, & quarto gradu cū sua vxore coniuncta, sibi que eodē gradu affine, nō impeditur à debiti petitione. Quia nullū ius Ecclesiasticū statuit, incestum in tali casu à debiti petitione impedire. Porro ad affinitatem contrahendam, in copula requiritur, utriusque seminatio. Vnde si quis copulam gereret cum consanguinea, vel affine vxoris, & illa non seminare, nullum impedimentum contrahitur: ideoque potest vir sine dispensatione debitum ab vxore petere. Alter effectus est, mortua vxore, non posse illam ducere, quā superstitē vxore cognouit. Si autē eam ducat, non potest debitū ab ea petere absque dispensatione, quam quidem Episcopus concedere potest. Debet tamen prius peccatum esse consummatum, hoc est, ut seminis emissio intra vas fuerit secuta. Portel. in addit. ad dub. Regit. v. Ignorantia. n. 29. Diana, p. 3. tr. 15. resol. 12. Sanch. de matr. l. 9. d. 32. n. 10. Ponti. de matr. l. 7. c. 3. n. 6. Prapoli. p. 3. de matr. dub. 9. n. 31. Nauar. ad c. Transmissa. 1. & 2.

CAPVT V.

De Stupro.

³⁰ **Q**uid stuprum generatim significat omnē cō-
scubitu legis vetitū: strictē verò capitur
pro virginis violatione. Non datur species stupri
sine raptu: unde violatio virginis spōtē consentientis non differt à simplici fornicatione: nec
species stupri adest, nisi quādo irrogatur iniustitia, eo quod virgo iniusta violetur, siue sit sub cura parētū, siue non. Quia non reperitur in stupro specialis malitia, nisi adsit specialis iniuria: nulla autē specialis iniuria adest, quādo puella cōsentit. Lessi. l. 1. c. 10. dub. 1. Sanch. de matr. l. 7. d. 14. n. 5. Coninch. d. 7. 19. Sotus in 4. dist. 18. q. 2. a. 4. Diana p. 2. tr. 3. resol. 12. lect. 2. sermo recurret.

³¹ **T**eneur in
vxo-rem
du-
cere
eam,
quā
quis
per
vim,
aut
fraudem
violauit.
Qui per vim, aut fraudem, aut metū, aut medi-
dacia copulā à virgine extorsit, etiā absque ma-
trimonij promissione: tenetur illā in vxorem
ducere, aut cōmodē dotare, vel curare, ut aequē
dignē nubat, ac si virgo esset. Quia contrā iusti-
tiam dānū feminae intulit, ergo ex iustitia, de-
bet dānū illatū reparare. Lessi. l. 2. c. 10. dub. 2.
Nauar. suc. 16. n. 16. Azor. p. 3. l. 3. c. 11. q. 5. Filliuc.
tr. 32. n. 220. Nauarra de restit. l. 2. c. 3. nu. 434.
Sylui. 2. 2. q. 62. a. 2. quæstio 5.

³² **S**i liberē vir-
go consensit
ad nullam re-
stitutionem.
Attamen si puella liberē consensit, stuprator
ad nullā tenetur restitutionē, modō copulā oc-
cultā non manifestauerit, nam si deus in in-
iustitiā, ad restitutionē famæ, & dānorū incrementi
dōis & cuiusvis alterius dāni tenetur. Similiter
ad nullā tenetur restitutionem, quādo puella
cōdonauit stuprum, aut si obiit antē quā nu-
beret. Sotus de iust. l. 4. q. 7. art. 2. ad 2. Sayr. in
Clau. l. 1. c. 1. Valq. de rest. c. 3. §. 2. dub. 1. nu. 10.

³³ **N**ec aliquā
tenetur parē-
tibus reddere.
Qui puellā deflorauit, consentientē, non te-
netur, aliquid restituere parētī, sub cuius est cu-
ra. Quia sicut ipsa puella non tenetur ad resti-
tutionē gerendā patri, aut fratribus: nec qui eā
cōsentientē cognouit, tenebitur, qui quidē non
videtur maiore iniuriā patri intulisse, quā intu-
lerit puella. Sa v. Restitutio, n. 4. Valq. de restit. c.
2. §. 2. nu. 13. Molina de iust. 10. 4. d. 106. concl. 2.
Sylui. 2. 2. q. 66. a. 2. quæstio 5. concl. 1.

³⁴ Delectationes morose in puella virgine cir-

ca adolefcētē non habent speciale malitiā mor-
tale supra alias delectationes ex virginitatis cir-
cūstantiā: nec delectationes adolescentis circa
virginē, modo non habeat voluntatē inferendū
vim virgini. Vnde satisfaciunt si in confessione
dixerint, se delectationē circa solutā, vel circa
solutū (haud factā de statu virginali mentione)
concepisse. Debet proinde Confessarij mini-
mē interrogare de virginitate, nē ex curiositate
interrogationes huiusmodi non necessarias
oriri ipsi penitentibus videantur. Marchant.
in resol. Pastor. circa 6. Decal. præc. 6. & alij
communiter.

Non dubito, in stupro de consensu puellæ
commisso aliam posse inesse speciale malitiā
mortalem, nēpē contra proximī charitatem, ac
pietatem parētū. Quia sæpē ex stupro grauis-
sima obueniunt incommoda, ut inimicitia, ca-
des, &c. Et tunc teneretur penitens hanc ex-
primere in confessione circumstantias, si illa-
rum præiudicium euentum, cui facinus parauit.
Caram. ad Reg. d. Bened. d. 66. n. 1004. Diapa. p.
2. tr. 3. resol. 12. Lessi. l. 2. c. 10. dub. 1. n. 8.

³⁵ **P**uella à viro violenter cognita non peccat,
si habeat voluntatem minime consentiendi, &
impediat, quantum in se est, violentum affec-
tum, conatur, &c. At si hæc non sint profu-
tura potest virgo, seu femina quævis ad vi-
tandam mortem, infamiam, vel alium grauis-
simum incommodum, pati externam corruptio-
nem, non tamen, ut dixi, consentiendo, sed me-
re passiuē se habendo, Diana p. 3. tr. 6. resol. 31.
citans Nauar. Rodrig. Sylui. Bonac. Salas. Tan-
ner. & alij apud Santium in select. d. 10. nu-
mero 17.

CAPVT VI.

De Rapto.

Raptus est peccatum Luxuria, quo
persona aliqua abducitur cum violentia
ad actum turpem cum ea ex-
dum. Ex qua definitione primò col-
ligo, raptum esse peccatum Luxuria specie di-
stinctum ab aliis carnis peccatis. Deinde ex illa
particula, Quo persona aliqua ostendi, raptum esse,
siue sit masculus, siue femina, siue nupta, siue
innupta. Tertio ex illa, Cum violentia colligi,
non esse raptum, si persona illa sponte discedat
parentibus nescientibus cum rapto, sed raptrice,
sed voluntariam fugam. At si parentes
sint inuiti, ipsique vis inferant, raptus erit.

³⁷ **Q**uarto ex illa, Ad turpem actum inferri rap-
tum non esse, si ad eum finem non abducatur,
sed ut redigatur (v. gr.) in seruitutem, dice-
tur autem plagium, & erit furtum hominis. Non
requiritur verò, ut concubitus re ipsa sit secu-
tus, satis est, personam eo fine raptam esse,
& abductā. Hinc in rapto duplex est malitia:
altera contrā iustitiam; quia per rapum fit ini-
uria personæ, quæ per vim abducitur, vel il-
lis, quorum commissā est custodia; qui sunt ra-
tionabiliter inuiti. Alia contra castitatem. Lessi.
fi. l. 4. c. 3. dub. 9. num. 66. Sylui. 2. 2. q. 154. a. 7.
Filliuc. tr. 30. numero 108. Laym. l. 5. tr. 10. p.
4. c. 13. nu. 1. Moli. 10. 4. de iust. d. 105. Iuli. Clar.
l. 5. sententia §. Raptus.

Itaque ad raptum duo requiruntur. Primum
violencia

Secl. I. De Præcep. 6. & 9. Recept. Sent. 305

Duo requiruntur ad raptum violentiam & abductio causæ libidinis.
 violentia ipsi personæ rapta illata, vel iis, sub quorū est cura, vt parētibz, marito, curatori. Ad violentiā etiā refero doli, vel preces adeo im- portunas, vt violentiæ possint equiparari. Secū- dū abductio causæ libidinis, vel matrimonij. Vn- de raptū nō patribz, qui virginē repertā in do- mo patris, vel alibi, de ea domo non educit, sed illā inibi opprimit aut de vno in aliud cubiculū trahit, vt ibi illā cōmodius violet. Idē dixerim, si virginē in agrā repertā, inde trahat per ali- quos passus, vt abutatur. Secus si inde in aliquā domū deducat extra agrū illū, aut in aliū locū, Sanch. l. 7. de matr. d. 1. n. 3. Filiuc. tr. 30. n. 10. Mann. p. 1. sum. c. 23. n. 2. Gutier. de matr. c. 86. n. 9. Molina 10. d. 10. n. 3.

39
Abductio spū- sa per verba de futuro co- sentientis est aliquand. raptus ali- quando nō.
 Sponsa per verba de futuro consentientis abductio iura ciuili est raptus, si parentes sal- tem sint inuiti. At iure canonico raptus non est, si abducatur ad consummandum cum ea matrimonium. Si verō abducatur ad turpē actū exercendum, vt fornicationis, vel ateriis libidi- nis. Contra matrimonium erit raptus etiam iure Canonico. At tamen si puella non consentiens abducatur ad finem consummandi matrimonij iure Canonico raptus non erit. Idē dixerim de traductione sponsæ per verba de presenti: quā- uis abducatur contra eius voluntatem, quæ spā- tio duorum mensium à iure concessio gaudere volebat, ante quam matrimonium consumma- ret, crediderim esse raptum. Quā cum sponsa iure suo vtatur, maritus illi violentiam infert. l. 1. c. de raptu virg. l. Raptores, de Episc. & Cler. Azor. p. 1. l. 3. c. 1. Filiuc. tr. 30. n. 114. & 115.

40
Contra rap- torem pœna ciuili iurā.
 Si autem libeat scire in huius horrorem de- licti, quæ sint contra raptorem pœna. Iure Ci- uili communi raptor mulieris honestæ (seu quæ impedire non viuit) siue virginis, siue viduæ, siue coniugatæ, siue solutæ pœna mortis punitur. Eidem pœnæ subiacent, qui raptorem comitā- tur, & qui eum in ipso delicto raptus adiungunt: & permittitur raptorum parentibus, consan- guineis tutoribus, ac curatoribus raptorem, co- mites, & adiutores eorum impune interimere in ipso delicto comprehensos, modo eis suffi- cienter de flagitio constet. Quod si mulier rap- ta sit ingenua, tam raptor, quam comites eius omnibus suis bonis spoliantur, applicandis ipsi mulieri, (& si Monialis sit, Monasterio:) dum- modo rapta non consentiat in matrimonium cum rapto. Nam si consentiat, rapta paren- tibus applicantur: qui si consentiant, filio tra- duntur. Quando verō raptus est mulieris, quæ viuit honeste, tunc iure non est constituta pœ- na, sed raptor arbitraria punitur. l. Raptores, c. de raptu virg. Authent. de raptu mulier. collat. 9. l. Raptores, de Episc. & Cleric. Iul. Clar. l. 5. sen- tent. §. Raptus. Filiuc. tr. 30. n. 116. Azor. p. 3. l. 3. c. 15. & alij.

41
Pœna iuris Canonici.

Iure verō Canonico tres pœnæ raptoribus mulierum constituuntur. Prima est, vt raptor alienæ sponsæ publica pœnitentia mulctetur. Secunda, vt maneat sine spe coniugij; non est tamen impedimentum dirimens, sed solum im- pediens. Tertia, vt pœna seruitutis afficiatur; ef- ficatur enim seruus feminae raptae, cum facul- tate tamen seipsum redimendi pretio scilicet competenti. Quod si consenserit mulier in ab- ductione à domo paternā, sit seruus parentis mulieris cum facultate similiter se redimendi. c. Raptor, c. statutum 27. q. 2. c. de raptoribus. 6. q. 1. Verum iure nouo Tridentini tria pœnarum Escob. & Mend. Theol. Moral. Tom. IV.

generā contra raptorem præscribuntur. Prima est, vt raptor, & omnes consilium, auxilium, & fauorem præbentes sint ipso iure excommuni- cati, perpetuo infames, & omnium dignitatum incapaces. Ad quam pœnam Iudicis sententia non requiritur iuxta Bonacinam de matr. q. 4. p. 18. n. 10. Sed ex receptiori sententia est ne- cessaria. Si autem raptor rapta nubat in tuto so- cōstitutā & libere consentienti ab infamia raptor liberatur. Secunda est, vt raptor siue ma- trimonium contrahat, siue non cum rapta, tē- neatur ad eam decenter dotandam Iudicis ar- bitrio: quoad alia verō damna, iure natura etiā ante Iudicis sententiam tenetur. Tertia est, de- clarari irritum matrimonium inter raptorem & raptā, quandū rapta manet in raptoris pote- state, etiam si ipsa libere consentiat. Idem dicitur de sponsalibus. Vbi tamen fuerit separata, & tuto in loco posita, poterit nubere raptor, si velit. Trid. sess. 4. c. 6. Bonac. de matr. q. 4. p. 18. n. 10. Sanch. l. 7. de matr. d. 13. Molin. l. 1. de inst. d. 96. Lessi. l. 4. c. 3. dub. 9. num. 60. Filiuc. tr. 30. n. 118. Henric. l. 2. de matr. c. vlt. Coninch. de matr. d. 1. dub. 3. n. 48.

Monuerim decretum Tridentini sess. 44. c. 6. solum comprehendere raptum, qui sit causa contrahendi matrimonij, non item eum, qui sit causa libidinis: & in eodem decreto solummodo il- lam speciem raptus puniri, per quam vis infer- tur puellæ, non autem parentibus: vnde scilla- tum consentiat, etiam si rapiatur, vim parentibus in- ferendo, validum erit matrimonium Sanch. l. 7. de matr. d. 13. n. 4. Diana de sacram. resol. 261.

CAPVT VII.

De vitio contra naturam.

44
Prima species est comprehensio raptus, qui sit causa inordinati inuoluntatis.
 Contra naturam dicuntur ea, in quibus fit seminatio modis repugnantibus naturæ institutioni: & iuxta tales modos variantur spe- cies. Vnde prima Luxuria consummata contra naturam species est congressus inordinatus, seu innaturalis, siue inordinatus incumbendi modus: cum scilicet seruetur identitas speciei, diuersi- tasexus, & debita naturæ organa: sed inordi- nato solummodo acceditur. v. gr. cum vir fue- eumbit, vel auerse accedit, pœcundum more, vel à latere, vel stando, aut sedendo, aliavē ratione insolita. Quod quidem est contra naturam mortale, quando adest inde periculum genera- tionis impediedæ, vt profundendi seminis. Alias si hoc periculum caveatur, aut non sit, eo quod matrix feminae satis attrahat semē, ac retineat, v. plerumque accidit: non erit actio contra, sed præter naturam: & veniale graue. Imò nul- lum erit peccatum, si grauis adfit occasio. v. gr. si mulier est prægnans, vel si corporis dispositio seu vtriusq; seu alterutrius aliter nō patitur. Fil- liuc. tr. 30. c. 8. q. 8. n. 137. & omnes cōmuniter.

45
Secunda species est Mol- lities.
 Secunda species est Molities, siue pollutio, cum absque copula voluntariē procuratur flu- xus seminis siue id foras effundatur, vt in ma- tricem, vt in feminis. Hoc peccatum præter propriam malitiam sæpè aliam habet adiunctam v. gr. fornicationis, adulterij, incestus, Sacrilegij, &c. cum quis scilicet simul imaginatur, ac desi- derat congressus alicuius personæ libere, con- iugatæ,